

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кажды рускихъ святъ) о 5-й годъ поп. Литер. додатокъ къ кождого 15-го и послѣднаго дня кождого мѣсяца. Редакція Адміністрація подъ Ч 44 улица Галицка. Оглашения принимаются лишь на попередніе застереженіе строки печатной, въ ру. „Надблате“ по 20 кр. а. в. Редакція и неопечатаніе вольнѣ отъ порта. Предлату и иносераты принимаютъ: У Львовѣ Адміністрація „Ілья“, У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallstrasse 10; M. Dukes, Klemmstrasse 13; G. L. Danne & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter & Niedengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danne & Co. Въ Парижѣ Agence Hayas. Въ Ростовѣ Редакція „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовый Редакція „Газетѣ Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовской ул., д. Ралли 9.

ДѢБЛЮ

Гадки по выборахъ.

II.

Бажанье правительства, чтобы до новой рады державной увѣйшило 8—10 Русиновъ даже запекоило верховодачій шляхотско-польскій сферы и, якъ мы вже зазначили, они по-чали придумувати способы, якъ-бы тому запобѣгти, чтобы, о сколько можно, звести по-выше загадну цифру ad minitum, а по друге, чтобы и то найменше число пословъ рускихъ становили люде политично безбарвніи або и политичній зера. Очевидно, справа се була не зовсімъ такъ легка. Якъ-небудь правительству залежало на тѣмъ, щобъ новій рускій послы въ радѣ державпїй були, якъ казало, „правивими представителями руского народу, добрыми патріотами австрійскими и спріюючими автономистичній програмѣ“, — то черезъ то правительство нѣкакъ ще не могло розумѣти, що представителями галицко-русского народа въ радѣ державы мають бути люде, що не будуть мати за собою народа або хоч-бы одноки политичній партії рускої въ краю. Рѣч ясна и кождый здорово-мыслачий политикъ се зрозумѣє, що голось посла въ парламентѣ тогдь лиши має vagu, коли онъ въскаже волю чи цѣлого народа, чи якоиси политичній партії, корта съ більшимъ чи меншимъ довѣріемъ поручила ему мандатъ. А вже въ скій способъ не могло бути бажаньемъ правительства, щобъ послами рускими були якъ „круглі сироты“ политичній, якъ прімѣръ о. Сѣнкевичъ, що середъ руского народа и рускихъ партій стоять дѣйстнно „самъ одни, якъ та билинська въ полі...“

Шляхотско-польскій сферы були въ клопотѣ, якъ тутъ дали собѣ раду. Очевидно треба було знайти якоиси ключку, корта бы зацепила всѣхъ Русиновъ безъ рѣжницѣ, чи они прихильники централізації, чи автономії народа, безъ рѣжницѣ ихъ политичній симпатії та антипатії. Розумѣяся ключка тая була потрѣбна имъ рго foro extero, бо рго foro interno имъ не такъ то дуже и якои тамъ ключки потрѣбно; сказано бо: одинъ и други не хотять бути слѣпими орудіями Польщѣ, одинъ и други стоять намъ на завадѣ полонізації и латинізації галицкої Руси, а народовѣцѣ намъ стократъ небезпечнѣйши отъ

„руссофілдвъ“ бо идуть правою, легальною дорогою и не гонячи за фантомами якогось „объединенія“ и отдаючись реальній праці члены руского комитету. Зъ початку була надъ народомъ, здобули собѣ загальне довѣріе у „товари“ сельскихъ и маломѣсткіхъ, такъ що намъ чимъ разъ більше усуваєся земля зъ підъ підъ.

И ось зпайшлася така ключка — спольній центральний комитетъ рускій. Не перший разъ зложився той комитетъ и не перший разъ разомъ переводивъ выборы. Зъ такого самого спольного комитету руского въшли нѣпѣшній соймовій посли рускій. Объ стороны спольного комитету все приступали до акції выборочої безъ нѣякихъ попередніхъ зъобовязань дотичніс будущої политики евентуальнихъ пословъ зъ одиною, чи другою стороною; получила ихъ толькож засада, щобъ послами въшли такі Русини, що въ справахъ дотыкаючихъ правно-политичніхъ, церковныхъ економичніхъ и просвѣтніхъ относинъ будуть стояти на становищахъ интересовъ руского народа. Се була засада, — а що до кандидатовъ, то вже въ комитетѣ мали рѣшати тактъ политичній, прозорливостъ и розвага всѣхъ обставинъ даної хвили. Інша то рѣчъ, що симъ разомъ спольній той нашъ комитетъ въ цѣлості не бігопевѣвъ свої задачи — зъ якихъ причинъ, се розкажемо опосля, — але намъ тепер ходить о сконстатованьї того факту, що голошеніе інспірованої праси польскої и информованої рѣшаючихъ сферъ вѣдненськихъ, будто бы спольна акція Русиновъ въ комитетѣ значила вже и евентуальну спольну централістичну чи въ якій небудь способѣ противъ автономії народа въ славянскихъ и автономичніого правительства гр. Тадеуша въмѣрену програму, будо для польско-шляхотскихъ сферъ лишь ключкою, щобъ отъ центрального правительства одержати въ цѣлодоїї акції выборочої на галицькій Руси більшу вольностъ власної руки. На велике лихо заживо ще въ той поръ одинъ фактъ, который въ тѣмъ дѣлѣ дуже богато помохъ нашимъ „пріятелиямъ“. Ми маємо на гадцѣ подорожъ Методіївське торжество.

Въ самий розгарь акції выборочої, якъ разъ коли комитетъ рускій видає свои перші манифесты а депутатії противъ-езуїтска въїздигъ до Вѣднї, — ивъ зъ сего, ивъ зъ того

зѣ Львова и зъ краю въїздитъ паломники до Петербурга. Мѣжъ іппіими въїхали и три члены руского комитету. Зъ початку була думка, що въїхавши до Петербурга Русини будуть поводитись тамъ, яко люде приватні, помоляться Богу въ побійчпїй Пальмирѣ и повернуть домувъ. Такъ ів! — на бенкетахъ посынались політичній промовы нашихъ паломниковъ въ имени галицко-русского народа, а амбасадоръ австрійскїй гр. Волькенштайнъ доїхъ до Вѣднї, що въ Петербурзѣ явилися депутатії колькадесяти галицькихъ селянъ, о чимъ въ Галичинѣ нѣкому не було звѣстно. И почалися подорожи впливовихъ лицъ зѣ Львова до Вѣднї — и тогдь то безперечно рѣшилася справа акції выборочої на галицькій Руси въ той способѣ, якъ мы се повыше зазначили.

Хтось, чи гр. А. Потоцкій, презесь польского комитету центрального, чи хто други, почувавъ добре, що самъ комитетъ польский, — хоч-бы и при помочи всѣхъ впливовъ правительственныхъ и автономичніхъ властей, шляхотскихъ и жидовскихъ, легальнихъ и нелегальнихъ, — не дастъ собѣ ради супротивъ рускихъ кандидатовъ въ сильнѣшихъ округахъ рускихъ. Треба будо будь-будь глядати за якимъ союзникомъ изъ сторона рускої. И отъ хтось, чи гр. А. Потоцкій, чи хто други, звернувшись до пашого Впр. митрополита и предложивъ ему підхїбний пляш — попирати зъ своїхъ сторони тії а тії лица въ найлучшихъ округахъ рускихъ противъ кандидатовъ руского комитету, які тамъ они и будуть, чи „народовѣцѣ“ чи „руссофіли“ (въ той порѣ въ рускому комитетѣ не було ще и мовы о кандидатахъ, бо не було ще навѣть звѣзу делегатовъ). Митрополитъ наць сейчасъ згодався на таке предложеніе и розписавъ заразъ листи по священикахъ що найлучшихъ округовъ выборочихъ, припоручаючи кандидатовъ „правительственныхъ“, а рѣвночно гр. А. Потоцкій завѣзвавъ до себе редакторовъ польскихъ газетъ и поручивъ имъ понирати кандидатовъ „митрополичніхъ“. Того самого дня, коли телеграфично дойшовъ наст голось роспукъ одного патріота зъ провінції, що деканъ Н. Н. дѣставъ листъ бѣгъ митрополита, съ накиненемъ окружови кандидата, о котрому нѣкого анѣ думавъ, анѣ думає, — того самого дня мы въчитали

вже въ „Dziennik-y Polsk-бмъ“ охідь въборчій: „и русофіли и народовѣцѣ — вороги краю!“

До Впр. митрополита удавалися депутатиції наші съ всякими представленіями, — пѣчко не помагало. Въ ролі своїй остоявъ бѣдъ до кінця.

Політика фантазії.

Графъ Войтѣхъ Дѣдушицкій, вѣтній напімъ читателямъ адораторъ фантастичній и самою же суспільнотою польскою давно по-донтаної „идеї Ягайлонської“, чоловѣкъ на словахъ либеральний и толерантный, съ фра-вою на устахъ „о рѣвности и братерствѣ“, на дѣлѣ однакож ревнѣшній унифікаторъ и централістъ польскій въ рукавичкахъ, сей п. графъ Войтѣхъ, который хотѣвъ а боявся въ послѣдній сесії соймовїй завести рускій языкъ обовязковымъ предметомъ въ середніхъ школахъ Галичинѣ и который остаточно причинився до бѣрчення мінімально жадаючого внесення посла Ю. Романчука, — сей самъ п. графъ станувъ передъ въборцями своїми въ Станиславовѣ дні 10 л. червня и въолосивши передъ ними дуже оглядну критику на дотеперѣшнє „польскаго кола“ въ радѣ державнѣйшаго зволивъ рускїй справѣ и новихъ послахъ до рады державной сказати слѣдуюче:

„Елементъ доси майже небувалый появиться тепер въ радѣ державы, — говорю о представителяхъ тає званої народної партії рускої, що вѣйшли въ палату при помочи польского комитету центрального и котрї гасяягъ рады партії автономичнїї.

Такж вѣймъ вже звѣстній въ тѣмъ взглядъ мої пересвѣдченія: уважаю тає звану сарув руску дѣломъ дуже поважнѣмъ. Єсть она олицетворенемъ оживаючихъ аспирацій товць, посѣдає характеръ щиро демократичній, въ великий мѣрѣ революційний, — єсть заперѣченемъ майже всіхъ историчнїхъ бувальщини нашого краю и выраженемъ того движенїя новихъ веретень суспільніхъ, які не дається нинѣ силовою поздержати въ Европѣ.

Класы историчнїй, верстви консервативнїй, преваній у наст партію польскою, можуть жалувати, що таке движенїе повстало, але мусить съ нимъ чиститися. Задачею дѣлніого политика (mejda stanu) повинно бути: зрозумѣти

назнаменованихъ нелюдскою жестокостю, то треба лише жалувати надъ слабымъ розвоемъ культури у обохъ сторопъ, але нѣкакъ не можна виїняти вини виключно однї або другої сторопъ.

То сама можна сказати и о піаністѣ. П. Сѣнкевичъ соблазняє до крайності піаністомъ козаковъ, коли тымчасомъ его герой нѣколя майже не ведуть беобди инакше, якъ при повнѣмъ забавѣ нації; оданъ зъ нихъ (Заглоба) добрається навѣть съ цѣлымъ своимъ бѣдліомъ въ козацькій полонѣ для того, що найдено его мертвієцки піаністомъ. Вся рѣжниця піаністства культурного бѣд піаністства дикого лежала-бѣ хиба въ тѣмъ, що шляхтичѣ пьють вино, мѣдъ, наливку и горївку очищену, коли тымчасомъ хлопы мусить вдоволатись толькож горївкою и ще до того неочищеною и видаючою кислій запахъ. Рѣжниця таї буде на кождый случай важного підъ взглядомъ гастрономичній, але инша зновъ рѣчъ, о сколько важною она може бути підъ взглядомъ культурного. Правда, жестокостъ и недостачу гуманного чувства, вѣру въ истиновань разомъ ісслугою, уважаючи еи вѣдьмою (III, 316), и т. д. Словомъ, якъ и не старався авторъ покрити подбіного рода поступки, факты завѣгли остають фактами. Правда, жестокостъ и недостачу гуманного чувства, вѣру въ истиновань разомъ ісслугою, уважаючи еи вѣдьмою (III, 255); виавши по битвѣ въ по-полонії полковника Кречовскаго, знѣмѣшого бѣд рѣжницу его на паль (III, 214). Въ замахъ піддаючи они бранцѣвъ тортурамъ и підуть огнемъ (II, 190), а то навѣть въ тихъ слухахъ, коли бранцѣвъ покрити ранами (II, 246). Онъ пояснюють, видаючись пріятелями, довѣріе женщины, а бѣтакъ убивають єї холонокровно разомъ ісслугою, уважаючи еи вѣдьмою (III, 316), и т. д. Словомъ, якъ и не старався авторъ покрити подбіного рода поступки, факты завѣгли остають фактами. Правда, жестокостъ и недостачу гуманного чувства, вѣру въ истиновань разомъ ісслугою, уважаючи еи вѣдьмою (III, 255); виавши по битвѣ въ по-полонії полковника Кречовскаго, знѣмѣшого бѣд рѣжницу его на паль (III, 214). Въ замахъ піддаючи они бранцѣвъ тортурамъ и підуть огнемъ (II, 190), а то навѣть въ тихъ слухахъ, коли бранцѣвъ покрити ранами (II, 246). Онъ пояснюють, видаючись пріятелями, довѣріе женщины, а бѣтакъ убивають єї холонокровно разомъ ісслугою, уважаючи еи вѣдьмою (III, 316), и т. д. Словомъ, якъ и не старався авторъ покрити подбіного рода поступки, факты завѣгли остають фактами. Правда, жестокостъ и недостачу гуманного чувства, вѣру въ истиновань разомъ ісслугою, уважаючи еи вѣдьмою (III, 255); виавши по битвѣ въ по-полонії полковника Кречовскаго, знѣмѣшого бѣд рѣжницу его на паль (III, 214). Въ замахъ піддаючи они бранцѣвъ тортурамъ и підуть огнемъ (II, 190), а то навѣть въ тихъ слухахъ, коли бранцѣвъ покрити ранами (II, 246). Онъ пояснюють, видаючись пріятелями, довѣріе женщины, а бѣтакъ убивають єї холонокровно разомъ ісслугою, уважаючи еи вѣдьмою (III, 316), и т. д. Словомъ, якъ и не старався авторъ покрити подбіного рода поступки, факты завѣгли остають фактами. Правда, жестокостъ и недостачу гуманного чувства, вѣру въ истиновань разомъ ісслугою, уважаючи еи вѣдьмою (III, 255); виавши по битвѣ въ по-полонії полковника Кречовскаго, знѣмѣшого бѣд рѣжницу его на паль (III, 214). Въ замахъ піддаючи они бранцѣвъ тортурамъ и підуть огнемъ (II, 190), а то навѣть въ тихъ слухахъ, коли бранцѣвъ покрити ранами (II, 246). Онъ пояснюють, видаючись пріятелями, довѣріе женщины, а бѣтакъ убивають єї холонокровно разомъ ісслугою, уважаючи еи вѣдьмою (III, 316), и т. д. Словомъ, якъ и не старався авторъ покрити подбіного рода поступки, факты завѣгли остають фактами. Правда, жестокостъ и недостачу гуманного чувства, вѣру въ истиновань разомъ ісслугою, уважаючи еи вѣдьмою (III, 255); виавши по битвѣ въ по-полонії полковника Кречовскаго, знѣмѣшого бѣд рѣжницу его на паль (III, 214). Въ замахъ піддаючи они бранцѣвъ тортурамъ и підуть огнемъ (II, 190), а то навѣть въ тихъ слухахъ, коли бранцѣвъ покрити ранами (II, 246). Онъ пояснюють, видаючись пріятелями, довѣріе женщины, а бѣтакъ убивають єї холонокровно разомъ ісслугою, уважаючи еи вѣдьмою (III, 316), и т. д. Словомъ, якъ и не старався авторъ покрити подбіного рода поступки, факты завѣгли остають фактами. Правда, жестокостъ и недостачу гуманного чувства, вѣру въ истиновань разомъ ісслугою, уважаючи еи вѣдьмою (III, 255); виавши по битвѣ въ по-полонії полковника Кречовскаго, знѣмѣшого бѣд рѣжницу его на паль (III, 214). Въ замахъ піддаючи они бранцѣвъ тортурамъ и підуть огнемъ (II, 190), а то навѣть въ тихъ слухахъ, коли бранцѣвъ покрити ранами (II, 246). Онъ пояснюють, видаючись пріятелями, довѣріе женщины, а бѣтакъ убивають єї холонокровно разомъ ісслугою, уважаючи еи вѣдьмою (III, 316), и т. д. Словомъ, якъ и не старався авторъ покрити подбіного рода поступки, факты завѣгли остають фактами. Правда, жестокостъ и недостачу гуманного чувства, вѣру въ истиновань разомъ ісслугою, уважаючи еи вѣдьмою (III, 255); виавши по битвѣ въ по-полонії полковника Кречовскаго, знѣмѣшого бѣд рѣжницу его на паль (III, 214). Въ замахъ піддаючи они бранцѣвъ тортурамъ и підуть огнемъ (II, 190), а то навѣть въ тихъ слухахъ, коли бранцѣвъ покрити ранами (II, 246). Онъ пояснюють, видаючись пріятелями, довѣріе женщины, а бѣтакъ убивають єї холонокровно раз

народные движения русские, вынуждены были избрать сторону и при помочи ихъ (съюзъ сторонъ) приводить для добра и краю и стремиться до добра людности, а то тѣмъ больше, что движенье русское представляло такожь одну сторону национальную, на побѣду которой мы основываемъ нашу надѣю.

Доси однакожъ не легко было можно поимѣвать людей, належащихъ къ партии русской, съ которыми можно было обратиться до спѣльной работы. Наиболѣе выступили тогда званы святогорцы, демократы теократичны, что фактически о хлопѣкѣ громадѣ подѣя проходило свидѣніе гр. обряду. Демократы ихъ полягали на противопоставленіи священника церкви чести — народѣтъ належала въ противопоставленію обряду нахѣдного заѣдному. Зѣблю съ традицію византійской базилии они цѣ-археологу, наставляющаго плахту и церковь латинскую. Природная дорога занесла ихъ въ рамы Россіи. Справа ихъ не училиася въ пѣть въ народности русской, иѣ въ поступахъ людескимъ, иѣ въ аспираціяхъ народа. Съ симъ сторонництвомъ годѣ было поровѣнѣе. Оно поѣдѣло такъ долго значеніе, якъ долго тѣшилось опѣкою правительства, оттакъ упало скро.

Чимъ разъ болѣше могучо развивалася другое сторонництво украинскe. Оно есть пшано и радикально демократичне, дѣйстѣно народне, руское, не московскe. Оно промовляло до народа языкъ народу, выробляя чимъ разъ болѣше познану литературу руску и выскауваючи оклики, що колись можутъ порушити весь народъ. Але не безъ тревоги може дивитися на стремленіе иныхъ украинцѣвъ той, хто вѣрить, що будучиеть може розвиватися лишь на подстаканѣ минувшости, хто пересвѣдченъ, що панованье безмежної громадской демократіи есть утопію. Доси фантазиуютъ они о народѣ хлопѣкѣ и хлопѣкѣ всеслави въ наивній несвѣдомості строгихъ правъ исторіи, котрѣ поєдѣдають, що людъ (гмін) самъ себѣ посвѣщенъ простуе засѣдѣдѣи чеслахъ „Дѣла“. Бесѣду п. графа В. Дѣдушицкого подали мы яко субстратъ въ дословномъ перекладѣ.

Справозданія зъ выборовъ.

Выборы въ Рудахъ. Зъ Рудахъ пишутъ налѣ: Сѣ замѣтки п. графа въ такъ званій соравѣ русской разберемо въ слѣдуючихъ чеслахъ „Дѣла“. Бесѣду п. графа В. Дѣдушицкого подали мы яко субстратъ въ дословномъ перекладѣ.

А мимо того годѣ не унати розною рускою народности, годѣ не дати рускому языкою пола до наукового и литературного розаціи, годѣ отказати ему того становиска въ школѣ и урядѣ, котре ему належити. Але все то треба робити не за-для згоды съ сюю або другою фракцію, що згоды сей не бажаю, та и

поднимася страшну бучу „для того только, що Чаплинський бтиль у него хутрь и зневаживъ его въ нетверезмѣ стаї“ (I, 192). Самъ Хмѣльницкій, по гадцѣ п. Синкевича, „бѣть на столько пересвѣдченъ о справедливості такого докору, що не находить себѣ отповѣсти на него и заѣбти отповѣди вызиває чарку горбака“. Мы по-ненавистно мусимо дивуватися, якимъ способомъ може освѣченый писатель нашего часу подносити въ историчній повѣсті такъ мizerній поглядъ при характеристиціи историчніхъ дѣятелівъ. Мы не перечимо, що Хмѣльницкій бувъ лично зѣбдженый, тымъ бльше що знаємо, що Чаплинський не только бтиль у него хутрь и зѣбдивъ его по чеслу, але такожъ укралъ его жінку, заѣбъ до смрти єго сына і спровадивъ на него самого заѣдь смрти, що котрого Богданъ ледво уратувавъ утечено. Але коли бъ тѣ обиды мали вѣюночно личній характеръ, коли бъ не були въ словомъ загальнаго гнєту, таготившого тогоды на цѣломъ населенію української землї, наколи бъ други жителі по долями були подобныхъ, коли не бльшихъ обидъ, то въ такомъ случаю вѣюночно способъ не могло бы було піднятися повстань, бо въ одної сторони Хмѣльницкій звайшовѣ бувъ оборону въ судъ і адміністрацію, а въ другої сторони все населеніе не піднялось бы було підѣлъ за-для личній обиды одного чоловѣка. Только загальний гнєтъ і загальне насильство вызываютъ загальну реакцію, а лична месть безсильна, щоби підняти народній масы. Въ чимъ же жестито властиво замѣтъ, поднесений противъ Хмѣльницкого и по якой логїцѣ не можуть брати участія въ загальній реакції люде, которымъ

не вѣдь угоды, котре вѣдома не дається на-піднести, але лиши по вражчай, що сего жаде наша власна любовь до Руси, традиція налагать предадать і давати данихъ, скільки подѣї. Сю задачу музимо досершити, а существование третього сторонництва народного руского ускішити намъ знамениту ту задачу. Въ радѣ державней не повинно бути бесѣди про нашу розадору (шапіе) домашній, а мимо того члены народного сторонництва руского, котрѣ теперъ увѣдомленіе въ складѣ ради державної, можуть знаменито ускішити задачу, що буде ворѣшена лиши въ краю. Наколи вразъ съ другими Славянами вѣдуть въ складѣ величного сторонництва, естремлaching до автономії краївъ, наколи въ подобності будуть спѣльно працювати єю „положъ“ польськимъ надѣ материальными и моральными добромъ краю, тогды працювати знаменито до поборенія неодного упередженія у консервативныхъ верстівъ нашої суспільності, зѣбдуть для демократії рускої въ Галичинѣ тѣ, що єй по правдѣ належити, скрываючи нашу краю и подѣдуть можність, що колись виступали на вѣнѣ однотильнимъ и солидарнимъ організмомъ. Въ Австрої робите теперъ робота исторична, въ котрѣ криєся розвязка найважнѣшихъ пытань нашого вѣку. Ми естремимо до того, щоби кожжий історичный край въ спѣльномъ союзѣ задѣржавъ свою окремість, і до того, щоби у внутрѣ кожного краю робжнородні елементы, обряды, народности жили побѣдѣ себе въ братнімъ сюзѣ, при поїздѣ свободѣ. О, котрѣ сторонництво народне посередь демократії рускої вѣдло на грунтъ реальній и историчній правды и взяло вразъ съ нами до працѣ сповіднити благородну задачу. Въ такої роботи можуть бути наслѣдки неоднією добрѣ, а вѣрючи въ будучиеть краю и народу, вѣрючи, що така робота скорше чи пізнѣше досершиться⁴.

Выборы въ Бродахъ. Зъ Бродицами пишутъ налѣ: Иѣ въ вікѣ, такъ и въ Бродахъ дѣяльна всяка надѣлжити при выборахъ. Вже на двѣ недѣлї передъ выборами єздили урядники зъ ради повѣтової, адвокаты, писарѣ и жида по селахъ и роздавали выборцамъ гроші за голоси. Въ понедѣлокъ передъ выборами бѣтъ полуночія всѣ рогачки бродкі були обставленіи всякоми агітаторами, а павѣть на соромъ и двома рускими вѣйтами (Іванъ Бойко зъ Фольварківъ величнихъ и Бабакъ зъ Дуба), котрѣ добивали по 15 зр. въ руку и попоївши добре дрыглий и ковбасъ, не щадили горла, щоби въ гору висаджати польского кандидата а понижати руского. Щому почѣ польско-жидовска голота обробляла нашихъ сельскихъ выборцівъ по жидовскихъ шинкахъ и готницяхъ.

Иѣ сонце заблизло въ второкъ рано, заблизла и въ нашихъ серцахъ надѣя побѣди. На голосу церковного звона появився нашъ кандидатъ о. Іа. Сѣрко. Выборці товнились до него; бітъ захотивъ вѣхъ до церкви на службу Божу. На службѣ, котру обіправлявъ крихъ М. Лотоцкій, явлиюся, на диво всѣхъ, панове потарѣ, адвокаты, урядники, вѣвъ польско-жидовскій агітаторы а коло дверей и жандарми. По богослуженію рушивъ народъ весь до выборовъ. Коли выборці вітували на подвѣрье магістрату, розпочалася тутъ пекельна борба; польскій агітаторы мали повну волю, забирали „Микитівъ Хрупівъ“ єю собою и на коритари выплачували гроші за голоси. Однакожъ не все имъ поводилося: були такій выборці, що взяли по 15, 20, 30 и 50 зр., але голоси бідали на о. Сѣрка. Доси такихъ выборцівъ, що вже призналися, маючи 10, і есть надѣя, що зголосится бльше.

О 9 годинѣ появився староста гр. Руссоцкій и забівавъ выборцівъ на салю. За 10 мінуетъ була вже выбрана комісія, розумебося чисто польська, бо саля ажъ трѣщала бѣтъ жидовъ та писарівъ. Почалось голосованье, коли падавъ голосъ на Килиановскаго, не потребно було доказувати, коли-жъ на о. Сѣрка, то доказувано остро по два и три разы. — Мимо всего того нашъ кандидатъ добивавъ о 29 голосовъ бльше. О 1 годинѣ замкнено голосованье. Ми нетерпеливо, дрожаючи віждали на телеграму зъ Кам'янки и дочекалися єї о 7 годинѣ вечоромъ. Закричали наші противники „віватъ“ — а намъ всѣмъ плалися слезы — и духъ въ насъ зробъ до дальшої працѣ. Для насъ ще не зайдло сонце! — Іа. К.

Результатъ выборовъ въ цѣлой Австрої.

Выборы до ради державної скончилно вже у всѣхъ краяхъ Долинавії, а въ результатѣ, що лежать передъ нами, можемо представити собѣ вже майже докладно, які буде складъ будочої палати посольвъ австроїского парламенту. Кажемо майже докладно, бо якъ не будь застій наше засіданіе, що обійтися, то однакъ обставина, що деякъ зъ нихъ (антисемити, демократи) ледви чи вѣдуть яко складова частъ котрого зъ дотеперійськихъ головныхъ стороництвъ, не позволяє нинѣ ще назвати поставленіи цифри членовъ одної або другої партії парламентарної зовѣтъ докладно. Що до осінніхъ рѣжима, що такожъ межи собою и другої організації австроїскога прасы, обчислюючи здобутку и стати нашихъ партій парламентарнихъ, а причину того не только пристрастъ партій, а бльше що власне указаний фактъ, що політична барва деякіхъ зъ выбранихъ посольвъ не позволяє їхъ застіяти ажъ до одного ажъ до другого табору а ставити їхъ на найприроднѣше для нихъ становище „дикіхъ“.

Закинъ приступимо до огляду поодинокихъ сторонництвъ и клубовъ парламентарнихъ замѣтимо, що зъ выбранихъ посольвъ єсть 104 новыхъ, котрї минувши каденції не засѣдали въ

парламенті; зъ тихъ припадає къ первому мажбуту 33, на демократи 3, котрї відома 3, клуб Королівського 6, клуб Імператора 10, клуб Лихтенштайні 4, клуб Імператора 1, клуб ческихъ 24, клуб Імператора 3, клуб Імператора 1, клуб Імператора 3 Русланії, кандидатовъ польського центр. комітету.

Що до поодинокихъ партій, то передъ ними подобнія належить, що відмінно-ліберальну 33, на демократи 3, клуб Королівського 6, клуб Імператора 10, клуб Лихтенштайні 4, клуб ческихъ 24, клуб Імператора 3, на Імператора 1, на Імператора 1, на Імператора 3 мандати; котрій залежить зачислити 3 Русланії, кандидатовъ польського центр. комітету.

Що до поодинокихъ партій, то передъ ними подобнія належить, що відмінно-ліберальну 33, на демократи 3, клуб Королівського 6, клуб Імператора 10, клуб Лихтенштайні 4, клуб ческихъ 24, клуб Імператора 3, на Імператора 1, на Імператора 1, на Імператора 3 мандати; котрій залежить зачислити 3 Русланії, кандидатовъ польського центр. комітету.

Що до поодинокихъ партій, то передъ ними подобнія належить, що відмінно-ліберальну 33, на демократи 3, клуб Королівського 6, клуб Імператора 10, клуб Лихтенштайні 4, клуб ческихъ 24, клуб Імператора 3, на Імператора 1, на Імператора 1, на Імператора 3 мандати; котрій залежить зачислити 3 Русланії, кандидатовъ польського центр. комітету.

Що до поодинокихъ партій, то передъ ними подобнія належить, що відмінно-ліберальну 33, на демократи 3, клуб Королівського 6, клуб Імператора 10, клуб Лихтенштайні 4, клуб ческихъ 24, клуб Імператора 3, на Імператора 1, на Імператора 1, на Імператора 3 мандати; котрій залежить зачислити 3 Русланії, кандидатовъ польського центр. комітету.

Що до поодинокихъ партій, то передъ ними подобнія належить, що відмінно-ліберальну 33, на демократи 3, клуб Королівського 6, клуб Імператора 10, клуб Лихтенштайні 4, клуб ческихъ 24, клуб Імператора 3, на Імператора 1, на Імператора 1, на Імператора 3 мандати; котрій залежить зачислити 3 Русланії, кандидатовъ польського центр. комітету.

Що до поодинокихъ партій, то передъ ними подобнія належить, що відмінно-ліберальну 33, на демократи 3, клуб Королівського 6, клуб Імператора 10, клуб Лихтенштайні 4, клуб ческихъ 24, клуб Імператора 3, на Імператора 1, на Імператора 1, на Імператора 3 мандати; котрій залежить зачислити 3 Русланії, кандидатовъ польського центр. комітету.

Що до поодинокихъ партій, то передъ ними подобнія належить, що відмінно-ліберальну 33, на демократи 3, клуб Королівського 6, клуб Імператора 10, клуб Лихтенштайні 4, клуб ческихъ 24, клуб Імператора 3, на Імператора 1, на Імператора 1, на Імператора 3 мандати; котрій залежить зачислити 3 Русланії, кандидатовъ польського центр. комітету.

Що до поодинокихъ партій, то передъ ними подобнія належить, що відмінно-ліберальну 33, на демократи 3, клуб Королівського 6, клуб Імператора 10, клуб Лихтенштайні 4, клуб ческихъ 24, клуб Імператора 3, на Імператора 1, на Імператора 1, на Імператора 3 мандати; котрій залежить зачислити 3 Русланії, кандидатовъ польського центр. комітету.

Що до поодинокихъ партій, то передъ ними подобнія належить, що відмінно-ліберальну 33, на демократи 3, клуб Королівського 6, клуб Імператора 10, клуб Лихтенштайні 4, клуб ческихъ 24, клуб Імператора 3, на Імператора 1, на Імператора 1, на Імператора 3 мандати; котрій залежить зачислити 3 Русланії, кандидатовъ польського центр. комітету.

Що до поодинокихъ партій, то передъ ними подобнія належить, що відмінно-ліберальну 33, на демократи 3, клуб Королівського 6, клуб Імператора 10, клуб Лихтенштайні 4, клуб ческихъ 24, клуб Імператора 3, на Імператора 1, на Імператора 1, на Імператора 3 мандати; котрій залежить зачислити 3 Русланії, кандидатовъ польського центр. комітету.

Що до поодинокихъ партій, то передъ ними подобнія належить, що відмінно-ліберальну 33, на демократи 3, клуб Королівського 6, клуб Імператора 10, клуб Лихтенштайні 4, клуб ческихъ 24, клуб Імператора 3, на Імператора 1, на Імператора 1, на Імператора 3 мандати; котрій залежить зачислити 3 Русланії, кандидатовъ польського центр. комітету.

Що до поодинокихъ партій, то передъ ними подобнія належить, що відмінно-ліберальну 33, на демократи 3, клуб Королівського 6, клуб Імператора 10, клуб Лихтенштайні 4, клуб ческихъ 24, клуб Імператора 3, на Імператора 1, на Імператора 1, на Імператора 3 мандати; котрій залежить зачислити 3 Русланії, кандидатовъ польського центр. комітету.

Що до поодинокихъ партій, то передъ ними подобнія належить, що відмінно-ліберальну 33, на демократи 3, клуб Королівського 6, клуб Імператора 10, клуб Лихтенштайні 4, клуб ческихъ 24, клуб Імператора 3, на Імператора 1, на Імператора 1, на Імператора 3 мандати; котрій залежить зачислити 3 Русланії, кандидатовъ польського центр. комітету.

Що до поодинокихъ партій, то передъ ними подобнія належить, що відмінно-ліберальну 33, на демократи 3, клуб Королівського 6, клуб Імператора 10, клуб Лихтенштайні 4, клуб ческихъ 24, клуб Імператора 3, на Імператора 1, на Імператора 1, на Імператора 3 мандати; котрій залежить зачислити 3 Русланії, кандидатовъ польського центр. комітету.

Що до поодинокихъ партій, то передъ ними подобнія належить, що відмінно-ліберальну 33, на демократи 3, клуб Королівського 6, клуб Імператора 10, клуб Лихтенштайні 4, клуб ческихъ 24, клуб Імператора 3, на Імператора 1, на Імператора 1, на Імператора 3 мандати; котрій залежить зачислити 3 Русланії, кандидатовъ польського центр. комітету.

Що до поодинокихъ партій, то передъ ними подобнія належить, що відмінно-ліберальну 33, на демократи 3, клуб Королівського

Судъ постановленъ изъ Сандораъ неизданный и
импринтъ консисторію, що п. Филиппъ Созанська
всѧко властітелька занята була на добрахъ
въ Даши.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

приближающихся испытаний въ школахъ народ-
ныхъ подле до вѣдомости Святѣ. Радъ школъ-
ныхъ, Богъ священникъ, катихатъ, въ,
учительъ и родичъ, що книжки накла-
ду товариства, призваний Кр. Радою Шкільно, на
преміи для ученикій, красно оправлений,
може набути въ канцеляріи товариства при
ул. Старобільской ч. 2 по слідуючої цѣнѣ:

Перекопіополе	18 кр.
Ластика	20 "
Добра роби, добра буде	17 "
Розкази про силы природы	20 "
Оповідання о житії св. Бориса і Гліба	20 "
Повістки для дітей	25 "
Сестра	15 "
Бафки	22 "
У прощаньї дорога ховзка	28 "
Зоря	22 "
Історія Русі Ч. II	23 "
Історія Русі Ч. III	28 "
Звітната школна і пожиточна	42 "
Паша, душа въ господарствѣ	35 "
О користюмъ ужитку неукажтковъ	22 "
Да що про здоров'є	20 "
Житіе св. Кирила і Методія	22 "
Лень і коноплі	24 "
Рогата худоба	45 "
Про живоплоти і лісни	20 "
Криворіссяга	22 "
Веніамін Франклін	16 "
Молитвенникъ народный (въ звичайній оправѣ)	20 "
въ лучшій оправѣ:	
a) хребетъ полотняний і золоченый хрестъ въ переду	25 кр.
b) цѣла оправа полотняна, береги зо- лоченій і золоченый хрестъ въ пе- реду	35 кр.
Зоня, безплатна учителька	
въ хорошому переплетѣ	35 "
а въ звичайному	20 "
Кобзарь Т. Шевченка оправлений въ полотно і съ въззолоченіемъ заго- ловкомъ	40 "
Всіякі замовлення висылаються скоро і точно.	

Ц. к. генеральна дирекція
австрійскихъ жалѣзницъ державныхъ.

Выпись въ платнію фазы важний вѣтъ 1 червня 1885 р.

Отходять з Львова:

Поездъ мѣшаний о 6 год. рано до Стыля.
Поездъ особовий о 11 год. 25 мин. передъ полуднемъ до
Стыля, Станиславова, Хиррова.
Поездъ особ. о 7 год. 10 мин. вечеромъ до Стыля, Стані-
славова, Гусятына, Хиррова.

Приходять до Львова:

Поездъ особов. о 8 год. 5 мин. рано въ Стыля, Станиславо-
ва, Хиррова.
Поездъ особ. о 4 год. 15 мин. по полудни въ Стыля, Стані-
славова, Хиррова.
Поездъ мѣш. о 2 год. 10 мин. въ ночі въ Гусятына, Стані-
славова, Стыля, Хиррова.

Отходять з Станиславова.

Поездъ особовий о 9 год. 40 мин. передъ пол. до Стыля,
Львова, Звардона.
Поездъ мѣшаний о 10 год. передъ полуд. до Гусятына.
Поездъ особовий о 6 год. 28 мин. до Стыля, Львова, Звар-
дона і о 11 год. 13 мин. вечеромъ до Стыля, Львова
і Нового Сансіча.

Приходять до Станиславова.

Поездъ мѣшаний о 4 год. 48 мин. рано въ Нового Сансіча
Львова, Стыля.
Поездъ особовий о 9 год. 2 мин. передъ полуд. въ Звар-
дона, Стыля.
Поездъ мѣшаний о 5 год. 37 мин. по полуд. въ Гусятына.
Поездъ особовий о 5 год. 51 мин. по полуд. въ Звардона
Львова і Стыля.

Учитель домовий
занимаючійся більше лѣтъ нау-
кою дітей

Глядити лекції
на селі въ рускому дому.
Близша вѣдомостъ черезъ Ре-
дакцію „Дѣла“. (1—3)

Теофіль Копистинський
8—10 артистъ-маляр,

бѣль кольканайць лѣтъ звѣстній
ізъ своїхъ праць релігійного ма-
лярства принимає ікони всіко-
го рода і величини; украсяє
такоже внутрі церкви поспі-
густи і стілю по мѣрпихъ цѣнахъ

Теоф. Копистинський.
Львовъ, ул. Крайбосна, ч. 20.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ
поручає 1315 42—?

Спеціальністі и универсальний средства
французскій и нашій, якъ черезъ ю такъ и черезъ
інші фирмъ оповѣщувані.

Новина!

Напій поживно-оживляючий, а іменно напій:

КВАСЪ РОССІЙСКІЙ

зъ жита,

НАПІЙ ГАЛИЦЬКІЙ

зъ олоду і

КЕФІРЪ

напій горіячкій черкескій зъ коровячого молока.

Напій тільки узнали Вл. Панове лѣкарь і хе-
міки добрыми, поживними і оживляючими. Що-
для свіжі въ аптекѣ Вл. Карчевського въ рын-
ку у Львовѣ.

Подписаній завідомляє П. Т. Публикъ,
що отбувши довшу практику на дентисти-
чній клініцѣ при університетѣ въ Гальв
ідѣ проводомъ проф. дра Гольденера, по-
селився въ Чернівцяхъ і виконує всѣ въ
обіймъ дентистики входачі дѣланія підля
найновішихъ засадъ науки.

Оранує отъ год. 8—12 передъ і 2—6
по полудни.

1369 11—? ПЕТРО КАДАЙСКІЙ
въ Чернівцяхъ ул. Руска ч. 9.

ФАРБЫ

ДО МАЛЬВАНІЯ ДАХОВЪ

найлішої якості, терпі въ подвійно вареномъ
покостѣ, доставляю до кождої стації желѣз-
ничної франко — дешевіше якъ кожда конкуренції!

Гібнеръ і Ганке

1881 (3—?) 5 килевій
у Львовѣ, Ринокъ ч. 38.

БОЧОВКИ ВИНА

поручає

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТОКАЙСКІХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА
1257 (31—52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочовка Гегеляского столового .	2 зр. 10 кр.
1 " Гегеляского столового луч- шої якості 2 зр. 30 кр. і 2 " 50 "	50 "
1 " Гегеля стол. ароматичного 2·70 і 3 зр.	2·70 і 3 зр.
1 " Самородного витравного .	4 зр. 30 кр.
1 " Ермелеки-Бакаторъ стол.	2 " — "

Повыше наведеній цѣнъ розуміються вразъ
съ бочковою окованою жалѣзною обручами і о-
плаченными портомъ почтовыми, такъ що благо-
склонный отбиратель жадныхъ більше коштівъ
не поносить. Купуючи вина особисто толькъ у
продуcentовъ ручити за здоров'є добре, натураль-
ній і лучши вина якъ зъ
Вершець, і просить о ла-
скавій замовленії.

Цѣ. кор. уприв.
ГАЛИЦЬКІЙ АКЦІЙНИЙ БАНКЪ ГІПОТЕЧНЫЙ

ВЫДАЕ ВО ЛЬВОВЪ и черезъ філії
въ Краковѣ, Чернівцяхъ і Тернополі

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4 процентовъ платній въ 30 днівъ по виповѣдженію,
4½ " " " 60 " " " "

Львовъ, 7 січня 1884.

ДІРЕКЦІЯ.

(Передрукъ не платити.)

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“ у Львовѣ,

Станиславовъ, Перемышль, Тернополи і Дрогобичи.
поручає

изъ своїхъ, богато заосмотреныхъ складовъ,
по дешевыхъ цѣнахъ:

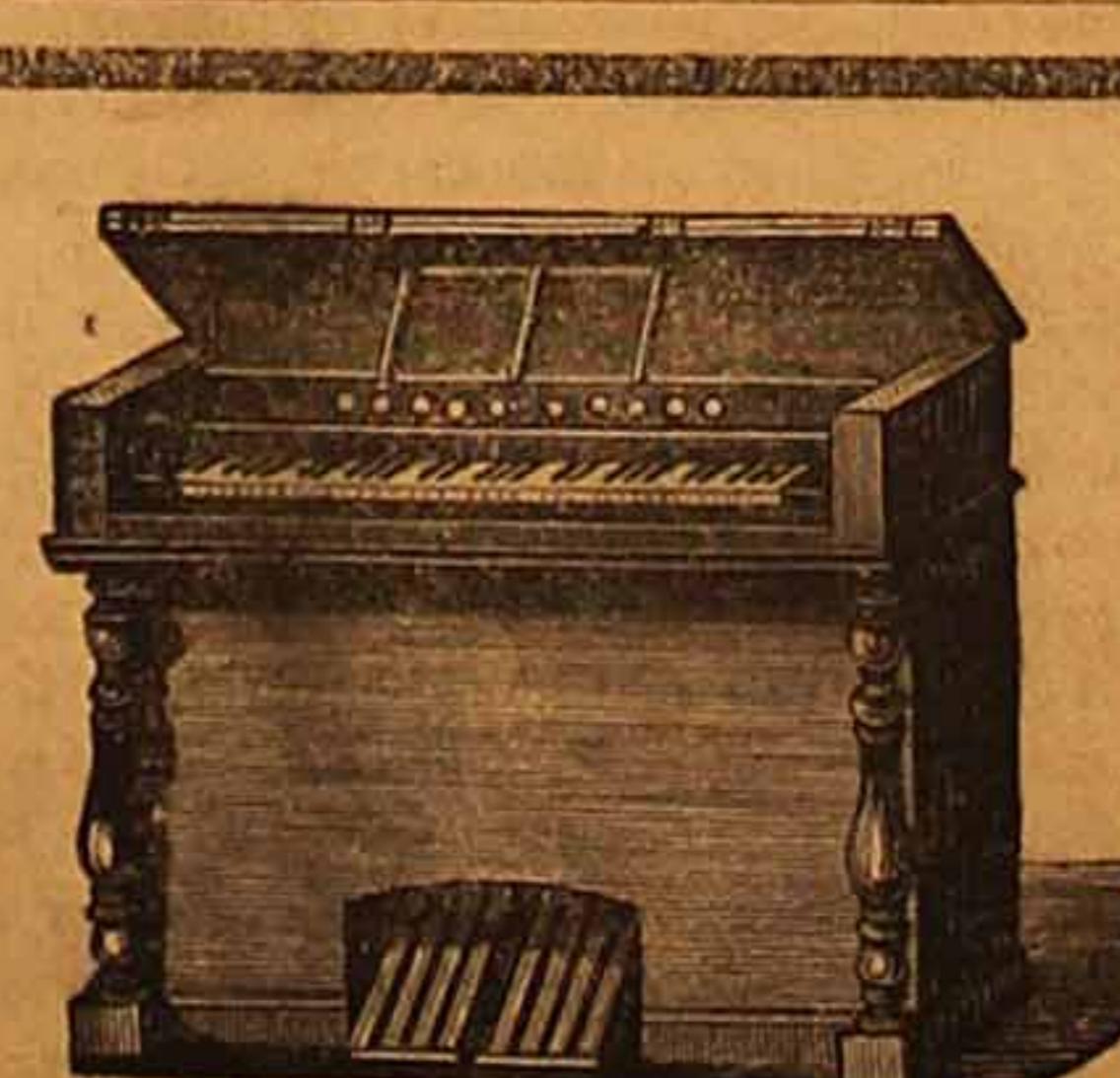
Каву,	Румъ,	Води минеральний,
Чеколяду,	Вина въ бутилькахъ і	Всікі роди щѣтокъ (тоб- детній, до підлоги, до в-
Чай,	барвикахъ,	буви и для коней),
Цукоръ,	Мило, мыло до рукъ,	Маса до підлоги,
Оливу,	Крохмаль, гарбку,	Корки,
Оцетъ,	Шварцъ безъ витріюлю,	Папіръ,
Сыри швейцарські, бринзю,	Смарено на кожѣ,	Пера, ручка,
Мідъ пріоний і пятнистый,	В б с і тъ,	Оловцѣ,
Овочі южній,	Цвѣти до свѣчокъ,	Лякъ,
Корѣніе,	Кадило,	Чорнило (атраментъ),
Сардинки, селедцѣ,	Лікеръ,	Порошокъ на овади.

Пільника висылається на пакетанье франко.

5 до 6 килограмовъ посылокъ поштова оплата висить немного, такъ що оплатити
ся і въ найдалішихъ сторінъ замовленія потребній для дому артикули.

Вступаючі въ члены товариства „Народна Торговля“, платять висового 1 зр.
удѣль найменше однѣ, виносячі 10 зр. Той удѣль остається власностю члена в опро-
центовую дивідендою, котрою висота назначається по укінченню рѣчнихъ рахунковъ.

„Народна Торговля“ приймає такоже гроші на щадничі книжочки і платить
отъ пакета 5%.

1372 8-?

власність фабрики органівъ і гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хоршанія, ч.

ОПОВѢЩЕННІЕ.

Понеже знаюю, що Високоповажаний Отцѣ духи-
уряджую при церквахъ хоры,proto поручаю мої

ФАБРИКУ ГАРМОНІЮМЪ (або ФІСГАРМОНІЮМЪ) до учена сиї

Высокоповажаний п. проф. И. Вахнянінъ купивъ
рускю гімназії у Львовѣ інструментъ много вироблено
дати Высокоповажанимъ Отцямъ духовнимъ о тѣмъ думъ
пожиточній інструментъ найлішшу інформацію.

Цѣна тихъ інструментовъ бѣть 70 зр. а в. і висше до
такоже на рати.

Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

власність фабрики органівъ і гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хоршанія, ч.

НА ИСПІТИ!

ОТВѢТНІЙ НА НАГОРОДУ ПІЛЬНОСТИ!

МОЛІТВЕННИКИ

съ порученiemъ і аprobatoю Высокопреосвященого

МИТРОПОЛИТА СЕМБРАТОВИЧА

по 60 кр., 90 кр., 1 зр. 10 кр., 1 зр. 60 кр., 2 зр.
20 кр., 2 зр. 60 кр. і